

PM 2009:104 RII (Dnr 001-540/2009)

Förslag till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft - Genomförande av direktiv 2008/50/EG samt MIKSA-förslaget

Remiss från Miljödepartementet

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

1. Som svar på remissen "Förslag till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft - Genomförande av direktiv 2008/50/EG samt MIKSA-förslaget" överlämnas och återopas denna promemoria.
2. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Föredragande borgarrådet Ulla Hamilton anför följande.

Ärendet

Stockholms stad har fått Rapport 5884 "Förslag till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft - Genomförande av dir 2008/50/EG samt MIKSA-förslaget" på remiss från Miljödepartementet. Remisstiden sträcker sig till och med den 1 juni 2009. Staden har ansökt om och beviljats ett visst uppskov med att inkomma med svar.

Förslaget till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft innebär en revidering av befintlig förordning (SFS 2001:527) och anger förslag till genomförande av EU-direktivet om luftkvalitet och renare luft i Europa (2008/50/EG). Det nya luftdirektivet innebär en sammanslagning av det tidigare ramdirektivet och de tre första dotterdirektiven. Den nya förordningen syftar till att dels införa EG:s direktiv i svensk lagstiftning, dels ge möjligheter till kommuner att samverka i sin övervakning av luftkvaliteten enligt det så kallade MIKSA-förslaget. Den viktigaste nyheten i den nya förordningen blir att miljö kvalitetsnormer införs även för mycket små partiklar (PM_{2,5}). Beräkningar ges även en större betydelse. Direktivet ger också under vissa förutsättningar möjlighet för medlemsstaterna att ansöka om förlängd tidsfrist för vissa ämnen. I praktiken innebär Naturvårdsverkets förslag en revidering av den befintliga förordningen om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft.

Regeringsuppdraget MIKSA redovisades år 2004. Det system för samverkan mellan kommuner som då togs fram inkluderade dock inte samordning via länsstyrelserna, vilket detta ärende inkluderar. Förslaget innebär att länsstyrelserna får i uppgift att samordna kommunernas kontroll av miljö kvalitetsnormerna för utomhusluft. Ett regionalt program för kontroll ska tas fram efter samråd med kommunerna och beslutas av länsstyrelsen. Av programmet ska framgå hur kontrollen i länets kommuner ska bedrivas de närmaste två åren eller längre. Kommunerna ska bedriva kontrollen i enlighet med vad som anges i programmet.

I direktivet har ambitionen varit att skapa ett system som såväl begränsar partikelhalterna i enskilda tätorter som mer generellt sänker den totala exponeringen för PM_{2,5} i medlemsstaterna. Det i förordningen föreslagna regelverket, som direkt motsvarar direktivets bestämmelser, är uppbyggt i form av ett målvärde och ett gränsvärde som ska uppnås i gaturum och kontrolleras av kommunerna samt ett mål och ett

krav som gäller den genomsnittliga exponeringen av PM_{2,5} för hela befolkningen och som kontrolleras i urban bakgrund av Naturvårdsverket.

Direktivet ger möjlighet för medlemsstaterna att söka om förlängd tidsfrist för uppfyllandet av kvävedioxid, bensen och partiklar (PM₁₀). För de två förstnämnda med fem år till 2015 och för den senare med tre år från direktivets ikraftträdande, med andra ord till 2011.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskyddsnämnden samt trafik- och renhållningsnämnden. Den senare har avböjt att svara på remissen.

Stadsledningskontoret anser att förändringarna för staden blir av ringa omfattning, särskilt som staden sedan flera år redan mäter PM_{2,5}. Stadsledningskontoret påpekar att om staten lägger över kontrollansvar på kommunerna bör staten också skjuta till nödvändiga resurser för att möta åtagandet.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden tillstyrker remissen och anser att förslaget till ny förordning är ett framsteg mot effektivare kontroll av luftkvalitet framför allt genom ökad samverkan och ökad tonvikt på beräkningar. I Stockholms län och dess kommuner är detta redan genomfört eftersom grundprinciperna samverkan och modellberäkningar tillämpats under lång tid inom ramen för Stockholms och Uppsala läns luftvårdsförbund. Mätssystem och beräkningssystem i staden och regionen är dimensionerade och utformade dels för att effektivt kontrollera miljökvalitetsnormer dels för att kunna separera olika källbidrag och därmed kunna analysera och välja effektiva åtgärder i åtgärdsprogram när sådana krävs enligt direktivet.

Mina synpunkter

Förslaget till ny förordning innebär en rationalisering genom ytterligare krav på ökad samverkan mellan kommuner. Det kan konstateras att för Stockholms del är denna rationalisering redan genomförd inom ramen för Stockholms och Uppsala läns luftvårdsförbund. Enligt förslaget blir alla län kontrollområden där Länsstyrelserna får i uppgift att samordna kommunernas kontroll av miljökvalitetsnormer. Jag ställer mig tveksam till detta förslag. Istället för att utse Länsstyrelsen till generellt samordningsansvarig för kontrollen borde den uppbyggda och samlade kompetensen i de befintliga luftvårdsförbunden tas tillvara. Kommunerna i ett kontrollområde borde själva kunna få välja att lägga samordningsansvaret på Länsstyrelsen, ett luftvårdsförbund eller ett kommunalförbund efter vad de finner lämpligast.

Direktivet ger möjlighet för medlemsstaterna att söka om förlängd tidsfrist för uppfyllande av kvävedioxid, bensen och partiklar PM₁₀. För de två förstnämnda med fem år till 2015 och för den senare med tre år från direktivets ikraftträdande till 2011. För att en ansökan om förlängd tidsfrist ska beviljas av kommissionen måste ett antal kriterier vara uppfyllda. Enligt Naturvårdsverkets bedömning är flera kriterier inte uppfyllda. Det kan konstateras att denna fråga inte längre är aktuell eftersom staten skulle ha ansökt om tidsfrist senast 2008-10-31. Regeringen har inte beaktat Stockholm stads tidigare framställan till regeringen om att ansöka om detta.

Det är positivt att det nya EU-luftkvalitetsdirektivet för PM_{2,5} föreslås föras in på ett helt harmoniserat sätt i svensk lag. Halter av PM_{2,5} har mätts i Stockholm sedan 2000. Gränsvärdet i gaturum klaras överallt i staden. En eventuell skärpning av miljökvalitetsnormen i förhållande till direktivet medför inte effektivare lokala åtgärder eftersom avgaspartiklarnas bidrag överskuggas av intransportens bidrag.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

1. Som svar på remissen ”Förslag till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft - Genomförande av direktiv 2008/50/EG samt MIKSA-förslaget” överlämnas och återopas denna promemoria.
2. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Stockholm den 22 maj 2009

ULLA HAMILTON

Bilagor

1. Reservationer m.m.
2. Remiss av Naturvårdsverkets förslag till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft - Genomförande av direktiv 2008/50/EG samt MIKSA-förslaget

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Särskilt uttalande gjordes av borgarrådet *Ann-Margarethe Livh* (v) enligt följande.

Vi välkomnar ett införande av miljö kvalitetsnorm för PM 2,5 i svensk lagstiftning. Vi anser att det är angeläget att bibehålla de skärpningar av nivåer och tillkommande mätparameter för luftkvalitet som införts tidigare i Sverige. Det är angeläget både ur ett folkhälsoperspektiv och också ett miljöperspektiv.

Förslaget till reviderad förordning innebär tydligare och bättre ansvarsfördelning mellan kommunal, regional och nationell övervakning av luftkvalitet. Det är emellertid viktigt att ansvarsgränserna inte motverkar samverkan mellan olika system. Kommunerna har fortfarande ansvaret för den lokala kontrollen av miljö kvalitetsnormer och genomförandet av åtgärder för att klara normerna.

Det var bra att miljödepartementet inte lyssnade på kraven från de borgerliga partierna i Stockholm om att Sverige skulle ansöka om en tidsfrist för att skjuta på införandet av direktivet. En tidsfrist ger fel signaler om vikten att komma tillrätta med de negativa effekter luftföroreningarna orsakar och riskerar att försena de insatser som måste till för att nå ett långsiktigt hållbart samhälle.

Kommunstyrelsen

Särskilt uttalande gjordes av *Stefan Nilsson* (mp) och *Ann-Margarethe Livh* (v) med hänvisning till det särskilda uttalandet av (v) i borgarrådsberedningen.

ÄRENDET

Stockholms stad har fått Rapport 5884 "Förslag till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft – Genomförande av dir 2008/50/EG samt MIKSA-förslaget" på remiss från Miljödepartementet. Remisstiden sträcker sig till och med den 1 juni 2009. Staden har ansökt om och beviljats ett visst uppskov med att inkomma med svar.

Förslaget till ny förordning om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft innebär en revidering av befintlig förordning (SFS 2001:527) och anger förslag till genomförande av EU-direktivet om luftkvalitet och renare luft i Europa (2008/50/EG). Det nya luftdirektivet innebär en sammanslagning av det tidigare ramdirektivet och de tre första dotterdirektiven. Den nya förordningen syftar till att dels införa EG:s direktiv i svensk lagstiftning, dels ge möjligheter till kommuner att samverka i sin övervakning av luftkvaliteten enligt det så kallade MIKSA-förslaget. Den viktigaste nyheten i den nya förordningen blir att miljö kvalitetsnormer införs även för mycket små partiklar ($PM_{2,5}$). Beräkningar ges även en större betydelse. Direktivet ger också under vissa förutsättningar möjlighet för medlemsstaterna att ansöka om förlängd tidsfrist för vissa ämnen. I praktiken innebär Naturvårdsverkets förslag en revidering av den befintliga förordningen om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft.

Regeringsuppdraget MIKSA redovisades år 2004. Det system för samverkan mellan kommuner som då togs fram inkluderade dock inte samordning via länsstyrelserna, vilket detta ärende inkluderar. Förslaget innebär att länsstyrelserna får i uppgift att samordna kommunernas kontroll av miljö kvalitetsnormerna för utomhusluft. Ett regionalt program för kontroll ska tas fram efter samråd med kommunerna och beslutas av länsstyrelsen. Av programmet ska framgå hur kontrollen i länets kommuner ska bedrivas de närmaste två åren eller längre. Kommunerna ska bedriva kontrollen i enlighet med vad som anges i programmet.

I direktivet har ambitionen varit att skapa ett system som såväl begränsar partikelhalterna i enskilda tätorter som mer generellt sänker den totala exponeringen för $PM_{2,5}$ i medlemsstaterna. Det i förordningen föreslagna regelverket, som direkt motsvarar direktivets bestämmelser, är uppbyggt i form av ett målvärde och ett gränsvärde som ska uppnås i gaturum och kontrolleras av kommunerna samt ett mål och ett krav som gäller den genomsnittliga exponeringen av $PM_{2,5}$ för hela befolkningen och som kontrolleras i urban bakgrund av Naturvårdsverket.

Direktivet ger möjlighet för medlemsstaterna att söka om förlängd tidsfrist för uppfyllandet av kvävedioxid, bensen och partiklar (PM_{10}). För de två förstnämnda med fem år till 2015 och för den senare med tre år från direktivets ikraftträdande, med andra ord till 2011.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskydds nämnden samt trafik- och renhållningsnämnden. Den senare har avböjt att svara på remissen.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 21 april 2009 har i huvudsak följande lydelse.

Det är stadsledningskontorets uppfattning att det föreligger få reella nyheter i naturvårdsverkets förslag som påverkar stadens verksamhet.

$PM_{2,5}$ blir visserligen miljö kvalitetsnorm med justerade tröskelvärden,

Stockholm stad mäter dock redan sedan flera år halterna av $PM_{2,5}$. Naturvårdsverkets för-

slag innebär därvidlag ingen förändring i stadens arbete. Förslaget till MIKSA (Miljökvalitetsnormer – Kontroll i samverkan) innebär att länsstyrelserna får i uppgift att samordna kommunernas kontroll av miljökvalitetsnormerna.

Staden ingår i Stockholm och Uppsala Läns Luftvårdsförbund som består av 35 kommuner, länens två landsting samt institutioner, företag och statliga verk. Samarbete sker med länsstyrelserna. Ett formaliserat samarbete med länsstyrelserna enligt förslaget torde inte innebära några större förändringar. Det kan dock konstateras att om ansvaret för kontrollen ligger hos kommunen så är det i någon mån märkligt att länsstyrelsen genom förordningen får ansvaret att upprätta kontrollprogrammet. Vikten av samråd och godkännande från kommunen vid upprättande av kontrollprogram måste därför understrykas, särskilt som det är hos kommunen kompetensen kring området återfinns.

Kommunens ansvar för luftkvaliteten är vidsträckt och rör sig över områden såsom exempelvis vägghållare, planmyndighet, ansvaret för medborgares hälsa, ansvar att utöva kontroll, tillsyn och även rapportera. Ansvaret är reglerat genom aktuell lagstiftning. Stadsledningskontoret menar att staden hanterar detta ansvar på fullödigt sätt och allokerar resurser därefter. Dock erinras om att det är statliga åtaganden som förs över på kommunen, bland annat när direktiv blir förordningar.

Eftersom staten lagt över kontrollansvaret på kommunerna måste staten generellt sett skjuta till nödvändiga resurser för att möta åtagandet, särskilt om en ny förordning kräver förändring av antal mätpunkter, mätmetoder eller teknik.

Stadsledningskontoret bedömer att denna förordnings införande inte är förenat med ökade kostnader, vare sig för mätningar eller för andra åtgärder att klara miljökvalitetsnormen för PM_{2,5}. Förordningens införande torde inte heller påverka den nuvarande organisationen eller samarbetet inom luftvårdsförbundet.

Stadsledningskontoret föreslår att kommunstyrelsen överlämnar detta tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 13 maj 2009 enligt förvaltningens förslag att överlämna och återropa förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Särskilt uttalande gjordes av vice ordföranden Åsa Romson (mp) och ledamoten Stellan F Hamrin (v), *bilaga 1*.

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 27 april 2009 har i huvudsak följande lydelse.

ÖVERGRIPANDE SYNPUNKTER

Det nya EU-direktivet innebär framsteg mot effektivare kontroll av luftkvalitet genom ökad tonvikt på beräkningar som komplement till mätningar, något som varit grundläggande de senaste tio åren vid kontrollen av miljökvalitetsnormer i staden och länet. Utöver detta syfte har mätningar och modellberäkningar utformats för att klara analyser av källbidrag och åtgärder som är nödvändigt vid framtagande av åtgärdsprogram enligt direktivet. Utvecklingen av modellberäkningar och mätningar har även lett till bättre uppfyllande av direktivets krav på information om luftkvalitet.

Förslaget till ny förordning innebär en rationalisering genom ytterligare krav på ökad samverkan mellan kommuner. I samverkansområdet inom ramen för Stockholms och Uppsala läns luftvårdsförbund är denna rationalisering redan genomförd enligt de möjligheter som finns i nuvarande förordning. Skillnaden i förslaget till ny förordning är att alla län blir kontrollområden där länsstyrelserna får i uppgift att samordna kommunernas kontroll av miljökvalitetsnormer. Det är då viktigt att samordningen sker på basis av redan utvecklade system i vissa kommuner och luftvårdsförbund.

Förslaget till reviderad förordning innebär tydligare och bättre ansvarsfördelning mellan kommunal, regional och nationell övervakning av luftkvalitet. Det är emellertid viktigt att

ansvarsgränserna inte motverkar samverkan mellan olika system. Kommunerna har fortfarande ansvaret för den lokala kontrollen av miljö kvalitetsnormer och genomförandet av åtgärder för att klara normerna. För åtgärdsanalyser, t.ex. partiklar, krävs ofta samtidiga mätningar och beräkningar i såväl lokal, urban som regional miljö för att sortera ut vilka luftföroreningar som har lokalt, regionalt och globalt ursprung. Därigenom kan man beräkna lokala åtgärders effektivitet.

ENSKILDA FÖRÄNDRINGAR AV STÖRRE BETYDELSE

Samordning av kontrollen av miljö kvalitetsnormerna (MIKSA)

Förslag: Länsstyrelserna får i uppgift att samordna kommunernas kontroll av miljö kvalitetsnormer för utomhusluft. Ett regionalt program för kontroll ska tas fram efter samråd med kommunerna och beslutas av länsstyrelsen. Av programmet ska framgå hur kontrollen i länets kommuner ska bedrivas under två år eller mer. Samverkan föreslås obligatorisk för att säkerställa en miniminivå för kontrollen. Luftvårdsförbundets verksamhet och kompetens bör tas till vara. Reducerade mätkrav vid normöverskridanden längs samma trafikled genom flera kommuner föreslås i storstadslänen.

Förvaltningens synpunkter: Den lokala förankringen av det regionala programmet är helt nödvändig. Kommunernas och luftvårdsförbundets luftkvalitetskontroll är basen för de beslutsunderlag och åtgärdsprogram som tagits fram. I praktiken utgör därför Stockholms och luftvårdsförbundets program för övervakning av luftkvalitet en förutsättning för länsstyrelsens samordning. I luftvårdsförbundets planering har länsstyrelsen varit en samverkanspart, något som blir speciellt viktig om kontrollprogrammen formellt ska beslutas av länsstyrelsen. För Stockholm och Stockholms län innebär det reducerade mätkravet längs trafikleder att nuvarande kontroll längs t.ex. E4 är tillräckligt omfattande. Förvaltningen anser att staden i sitt remissvar ska understryka att staden utgår från att länsstyrelsernas utökade samordningsansvar inte kommer att innebära ökade kostnader för berörda kommuner.

Miljö kvalitetsnormer för partiklar (PM_{2,5})

Förslag: Det föreslagna regelverket i förordningen motsvarar direktivets bestämmelser. Ett målvärde (25 mikrogram per m³ 2010) och ett gränsvärde (25 mikrogram per m³ 2015) ska uppnås i gaturum och ska kontrolleras av kommunerna. Mål och krav som gäller den genomsnittliga exponeringen för landets befolkning ska kontrolleras i urban bakgrund av Naturvårdsverket.

Förvaltningens synpunkter: Förslaget till ny miljö kvalitetsnorm innebär ett förtydligande av ansvaret för hur kontrollen av normer ska genomföras i fortsättningen. Halter av PM_{2,5} har mätts i Stockholm sedan 2000. Gränsvärdet i gaturum klaras överallt i Stockholm men mätkrav föreligger och uppfylls. En eventuell skärpning av miljö kvalitetsnorm i förhållande till direktivet medför inte effektivare lokala åtgärder eftersom avgaspartiklarnas bidrag överstygats av intransportens bidrag. Dessutom minskas halter av slitagepartiklar som bidrar till PM_{2,5} (d.v.s. är mindre än 2,5 mikrometer i diameter) av åtgärder mot PM₁₀. Dock kan metoden som i dag används för att mäta PM_{2,5} komma att behöva justeras eftersom den inte är godkänd enligt EU-direktivet. Mätmetoder kommer att regleras i kommande svenska föreskrifter som Naturvårdsverket ska utarbeta.

Möjlighet till tidsfrister

Förslag: Direktivet ger möjlighet för medlemsstaterna att söka om förlängd tidsfrist för uppfyllande av kvävedioxid, bensen och partiklar PM₁₀. För de två förstnämnda med fem år till 2015 och för den senare med tre år från direktivets ikraftträdande till 2011. För att en ansökan om förlängd tidsfrist ska beviljas av kommissionen måste ett antal kriterier vara uppfyllda. Enligt Naturvårdsverkets bedömning är flera kriterier inte uppfyllda.

Förvaltningens synpunkter: Frågan är inte lägre aktuell eftersom staten skulle ha ansökt om tidsfrist senast 2008-10-31. Regeringen har inte beaktat Stockholm stads tidigare framställan till regeringen om att ansöka om detta.

Utvärderingströsklar

Förslag: Nuvarande utvärderingströsklar för partiklar PM₁₀ medför höga mätkrav redan vid låga föroreningshalter. De har baserats på gamla vägledande gränsvärden för 2010. I det nya luftdirektivet har utvärderingströsklarna höjts och baseras på på ordinarie gränsvärden för dygn och år.

Förvaltningens synpunkter: De gamla utvärderingströsklarna har inneburit orealistiska mätkrav varför dessa inte tillämpats i Stockholm. Det nya förslaget är en nödvändig anpassning till verkligheten och därmed mätkrav med ungefär samma relation till gränsvärden som för

andra luftföroreningar. För Stockholms del innebär detta således ingen förändring i mätomfattningen eftersom den är anpassad till kraven i det nya direktivet.

Beräkningar

Förslag: Modellberäkningar av halter har getts ökad vikt i direktiv och förslag till reviderad förordning. Om beräkningar används för att komplettera mätningarna kan antalet mätplatser minskas.

Förvaltningens synpunkter: Antalet fasta mätstationer i Stockholms stad och län har genom utveckling av modellberäkningar successivt minskat från ca 25 till ca 10 sedan början på 1990-talet. Modellberäkningar är viktiga inte bara för att reducera antalet mätplatser utan också för källseparering som inte är möjlig med enbart mätningar. Vid överskridande av normer och val av effektiva åtgärder för att klara normerna är såväl modellberäkningar som mätningar nödvändiga. Mätssystem och beräkningssystem i staden och regionen är dimensionerade och utformade för att klara avancerade analyser av åtgärders effektivitet både vad gäller att klara normerna och förbättra befolkningens hälsa.

Kvalitetssäkring

Förslag: Kvalitetssäkring av den kontroll som ska genomföras ges större betydelse i det nya direktivet. Naturvårdsverket beslutar idag om föreskrifter för mätmetoder och rekommenderar olika metoder som likvärdiga med EU:s angivna referensmetoder men vill även kunna fatta regelrätta beslut om likvärdiga mätmetoder.

Förvaltningens synpunkter: Oavsett formell beslutsgång är det nödvändigt att genom parallella mätningar jämföra referensmetoder med alternativa mätmetoder om sådana används. Dessutom är det viktigt att validera modellberäkningar mot mätningar med referensmetoder. Naturvårdsverkets ansvar

Förslag: I nuvarande förordning har Naturvårdsverket enbart ansvaret för ozon eftersom det omfattas av en miljökvalitetsnorm. Ett tillkommande ansvar för Naturvårdsverket är kontrollen av det nya regelverket för partiklar PM_{2,5} i urban och regional bakgrund. Ansvaret tydliggörs även vad gäller kväveoxider och svaveldioxid i regional bakgrund.

Förvaltningens synpunkter: Det är bra att mätansvaret tydliggörs mellan nationell nivå och övriga. Kommunernas kontroll av miljökvalitetsnormer blir därmed tydliga att omfatta lokal nivå. Det är emellertid viktigt att påpeka att för t.ex. partiklar PM_{2,5} och PM₁₀ är samband och ursprung så komplexa att samtidiga mätningar med samma metoder är nödvändiga i såväl lokal, urban som regional miljö. Detta är nödvändigt dels för att analysera överskridanden av normer och utvärderingströsklar, dels för att kunna särskilja olika källbidrag och därmed kunna välja effektiva åtgärder.

KOSTNADER

Ekonomiska konsekvenser av förslaget: Kostnader för kontrollen av luftkvalitet har uppskattats för nuläge samt med krav enligt befintlig och reviderad förordning. I nuläget ligger kommunernas kostnad genomsnittligt för landet på ca 3,50 kr per innevånare. Enligt kraven i befintlig förordning borde de vara mellan 3,50 kr och 5 kr per innevånare, vilket beror på att kraven på kontrollen inte uppfylls. Med krav enligt reviderad förordning uppskattas kommunernas kostnader uppgå till 2,90 - 4,40 kr per innevånare beroende på mätbatter, dvs en minskning med 10 - 20 %. Länsstyrelsernas och luftvårdsförbundens regionala kostnader beräknas öka från ca 0,50 kr/inv i nuläget till ca 1,80 kr/inv med krav enligt förslaget till reviderad förordning. Även staten, genom Naturvårdsverket, får ökade kostnader till följd av direktivets ökade krav på kontroll.

Förvaltningens synpunkter: Enligt förvaltningens bedömning uppfylls kontrollkraven i befintlig förordning i såväl kommunen som i länet. Systemkostnaderna är låga i förhållande till genomsnittet för landet enligt Naturvårdsverkets bedömning. Detta speciellt med tanke på att mätssystem och beräkningssystem i staden och länet dessutom är utformade för att klara analyser av källbidrag och åtgärder, något som inte är inkluderat i nämnda snittkostnader för landet. Kontrollkraven enligt förslaget till reviderad förordning vad avser antal mätplatser är beroende av hur stor den s.k. mätbatten för användning av modellberäkningar blir i kommande mätföreskrifter. Viss ökad kostnad kan också uppkomma då mätmetod för PM_{2,5} eventuellt måste bytas ut.

Med hänvisning till ovanstående synpunkter tillstyrker Miljöförvaltningen remissen.

RESERVATIONER M.M.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Särskilt uttalande gjordes av vice ordföranden Åsa Romson (mp) och ledamoten Stellan F Hamrin (v) enligt följande.

”Vi välkomnar ett införande av miljö kvalitetsnorm för PM 2,5 i svensk lagstiftning. Vi anser att det är angeläget att bibehålla de skärpningar av nivåer och tillkommande mätparameter för luftkvalitet som införts tidigare i Sverige. Det är angeläget både ur ett folkhälsoperspektiv och också ett miljöperspektiv.

Det var bra att miljödepartementet inte lyssnade på kraven från de borgerliga partierna i Stockholm om att Sverige skulle ansöka om en tidsfrist för att skjuta på införandet av direktivet. En tidsfrist ger fel signaler om vikten att komma tillrätta med de negativa effekter luftföroreningarna orsakar och riskerar att försena de insatser som måste till för att nå ett långsiktigt hållbart samhälle.”